

ԱՄԱՆՈՐԸ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՒՄ

Դեկտեմբերի 31-ի երեկոյան Մայր Աթոռի միաբանները, Գևորգյան Հոգևոր ձեմարանի սաները, դասախոսական ու տեսչական կազմը, Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամները, Վեհափառ Հայրապետի բարձր նախագահությամբ, հավաքվել էին ձեմարանի հանդիսությունների նախկին դահլիճում, ռապսոդի միասնաբար դիմավորեն Նոր տարին:

Տնտեսական աղաթփի համատեղ արտասանությամբ բացվեց տարեմուտի հանդիսությունը: Աղաթփից անմիջապես հետո Գևորգյան ձեմարանի սաներից կազմված երգչախումբը, ղեկավարությամբ Ռ. Շարբաթյանի, կատարեց ձեմարանի հիմնը, ապա խոսք ասաց Գևորգյան Հոգևոր ձեմարանի տեսուչ Հայկազուն Ժ. Վարդապետ Նաջարյանը:

Այնուհետև երգչախումբը, ղեկավարությամբ Արթուր սրկ. Հայրապետյանի, կատարեց «Ո՛վ Զարմանալի» և «Այսօր ձայնն հայրական» շարականները: Հագեցարար երգեցողությունից հետո միաբանների անուհից շնորհավորական խոսքով հանդես եկավ հոգեշնորհ Տ. Զարեհ արեղա Կաթաղյանը: Հավարտ այս ելույթի՝ երգչախումբը կատարեց «Փրկչին ծնունդը» զմայլիչ մեղեդին, որից հետո Արմեն Մարգարյանը արտասանեց Ներսես Վաղանկի «Էջմիածին» բանաստեղծությունը: Դասախոսների անուհից հանդես եկավ պրն. Սուրեն Դանիելյանը, իսկ ուսանողների անուհից՝ Արթուր սրկ. Հայրապետյանը: Այնուհետև հնչեցին ավանդական ուրախ «կաղանդչեֆերը», ապա մեներգությամբ հանդես եկավ Տ. Իսահակ Բախան Մարգարյանը՝ կատարելով Կոմիտասի «Նրկինճն ամպել ա» երգը: Հետո տեղի ունեցավ վիճակահանություն, որի ավարտից հետո երգչախումբը կատարեց «Էջ Միածինն ի Հորե» շարականը: Հանդիսության վերջում դահլիճում տիրող խորհրդավոր լուսության մեջ իր «րհնության խոսքը ներկաներին ուղղեց Վեհափառ Հայրապետը:

«Սիրելի՛ Հոգևոր եղբայրներ և շատ սիրելի սաներ Գևորգյան Հոգևոր ձեմարանի.

Այս իրիկուն ես ուզում եմ նախ իմ խոր գնահատանքը հայտնել Գևորգյան Հոգևոր ձեմարանի տեսուչ Հայկազուն Ժ. Վարդապետին և իր օգնականներին, որոնց ջանքերով կազմակերպվել էր այս երեկույթը:

Ես ողջունում եմ այսօր մեր եպիսկոպոսական դասին և միաբանության անդամներին: Այս երեկոյան հատուկ իմ ուրախության առիթներից մեկն այն է, որ թեմերի առաջնորդները նույնպես մեզ հետ են: Այս ուրախ պահին ես ողջունում եմ աշխարհական հանգամանքով, բայց Հոգով՝ եկեղեցուն կապված, մեր Մայր Աթոռին կապված Գերագույն Հոգևոր Խորհրդին և

դասախոսական կազմին: Դուք անվեղար միաբաններ եք: Կարևորը սքեմը չէ, սքեմը խորհրդանշն է, կարևորը հոգին է:

Սիրելի՛ եղբայրներ, եթե ուզում եք մեկ նշանաբան ընտրել առաջիկա 1998 թվականի համար, եկեք միասին ընտրենք հետևյալ նշանաբանը. «Ամեն պահ, որ տալիս է մեզ, օգտագործենք իր նպատակին: Աղոթքի պահին աղոթենք, դասի պահին դասով զբաղվենք, սերտողության պահին սերտենք, ճաշի պահին ճաշենք, զբոսանքի պահին զբոսանենք, մի խոսքով, կյանքի մեջ դասակարգում դնենք և ոչ չփոթ մի ընթացքի վերածենք այն»: Ես այս եմ սովորել օտար արևմտյան դեմքերից, առաջնորդող մտածողներից, որոնց հետ առնչություն եմ ունեցել: Նրանց խելացիությունը չէ, որ տպավորել է ինձ, այլ նրանց կյանքի դասավորումը: Իբրև պարզ մի օրինակ եմ ձեզ տալիս. վերցրեք միաչափ քարեր, նույն թվով, և դրեք մեկը մյուսի վրա, կտեսնեք, որ կառույց չի ստացվի: Ապա առանց դրանց թիվն ու չափը փոխելու՝ այս անգամ մտածումով և դասակարգումով քով քովի դրեք, կտեսնեք, որ կառույց դուրս կգա, իմաստ կստացվի: Կյանքն էլ բաղկացած է այս քարերից: Մեր կյանքի ամեն մի ժամը իր տեղն ունի. հանգստի ժամը՝ հանգստի համար, և մի խառնեք այն աշխատանքի ժամին: Իսկ աշխատանքի ժամն էլ լիովին արժեքրեք աշխատանքով: Հետևաբար, եկեք միասնաբար ասենք, որ 1998-ը կլինի մեզ համար կարգավորյալ աշխատանքի, նպատակասլաց կյանքի մի տարի, որպեսզի մեր ներդրումը կատարենք Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի այս նվիրական, հավերժական հաստատության մեջ: Մաղթում եմ բոլորից լավագույնը 1998-ի համար: Թող ձեր կյանքը գալիք տարում ճարտարապետական նախագծով ընթանա, և դա կլինի ձեր նվերը Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնին»:

ԱՐԱՐԱՏ ՍՐԿ. ԳԱՓՈՅԱՆ